BÉKEHÍRNÖK

„A jövendő a béke emberéé.”

XXII. (LXXII.) 53. SZÁM — A MAGYARORSZÁGI BAPTISTA EGYHÁZ LAPJA — 1978. DECEMBER 31.

Tartozásaink, követeléseink

Lukács 16:2

Ismét elsuhant felettünk egy év. Ezért felvetődik bennünk a kérdés, hogy van-e értelme óév estéjén ünnepelni? A felelet egyértelmű: Igen! Mégpedig az Úr hajlékában, ahol csendesen magunkba mélyedve, az Úr megígért jelenlétének örvendezve, az evangélium óévi üzenetét meghallgatva, számadást tartunk. Amiképpen az okos kereskedő évfordulókor számadást készít a bevételről és a kiadásról, ugyanígy mi hivő keresztyének is szívünkről és életünkről, életeljárásunkról tartunk számadást, tudva, hogy Isten felszólítása nekünk is szól: „Adj számot a te sáfárságodról!”

Hallgassuk meg tartozásunkat és követelésünket, melyeket Isten tár elénk életünk főkönyve alapján! Mit ad nekünk Isten? Mit kaptunk Istentől? Az életünket! „Mert áron vétettetek meg...” Testünk Istené és mi a tulajdonossal szemben felelősséggel tartozunk. „Minden földi jó, minden jó adomány... felülről való” (Jak 1:17). Nemcsak a testi, hanem a szellemi javak is; „...aki megáldott minket minden lelki áldással...” (Ef 1:3). Mindezek kegyelmi ajándékok, melyekkel gazdálkodni kell, míg Jézus el nem jön.

Mit kíván tőlünk Isten? *Bölcsességet!* Kicsoda hát a hű és bölcs sáfár?...” Az, aki körültekintéssel végzi munkáját. Becsületességgel kezeli a rábízott javakat. Az Istentől kapott testi és szellemi javakat gyümölcsözteti, szaporítja, bölcsességgel, és szelídséggel. „...legyetek azért okosak imnt a kígyók, és szelídek mint a galambok”. (Mt 10:16.) *És hűséget! Lelkiismeretességet* a szolgálatban. Szóban és tettben Isten akaratához való ragaszkodást. *Feddhetetlenséget életeljárásunkban.* „Megújuljatok pedig a ti elméteknek lelke szerint” (Ef 4:23).

Mivel tudjuk, hogy eljön az idő, amikor meg kell jelennünk Krisztus ítélőszéke előtt, nagyon fontos számunkra, hogy miként cselekedtünk, miként jártunk el a múló évek során. Mert azon a napon megnyilvánul, milyen értéke volt életünknek. „Kinek-kinek munkája nyilván lészen: mert ama nap megmutatja...” (1Kor 3:13.) Éppen ezért az év utolsó napján vizsgáljuk meg magunkat! Még ma, amikor az Úr házában kitárjuk szívünket és lelkünket feléje. Számvetést kell tartanunk. Mert ezen az estén az Úr így szól hozzánk: „Sáfár, adj számot a te sáfárságodról!”

Somogyi János

Isten cselekszik érettünk

Ézsaiás 9:1—6

Több mint 700 évvel az Úr Jézus földre jövetele előtt írta Ézsaiás a próféciáját és közel 2000 éve ünnepli a keresztyén világ a prófécia beteljesedését. Karácsony ünnepén sok millió ember hallgatta azokat az igéket, amelyek annak a Gyermeknek a születéséről szólnak, akiről a próféta jövendöl. Sok millió ember ismerte meg már a Szentírásból is és újjászületett életéből is, hogy a jászolban született kis gyermek Csodálatos, erős Isten, Örökkévalóság Atyja, Békesség Fejedelme. Amióta megjelent a földön, uralma növekedésének nincs vége, mert újabb és újabb teret hódít az emberek szívében.

Az időszak, amely földre jövetelét megelőzte, sötét és vigasztalan volt. Izráel népének az élete bűnökkel leterhelt és nemzeti vonatkozásban is a teljesen kilátástalan volt. Isten örökkévaló szeretete azonban megmutatja a kivezető utat a legreménytelenebb helyzetben is. Ézsaiás prófétának a szavai úgy ragyognak az Ó-szövetségben, mint a reflektor, s 700 esztendőnek a távlatából bevilágítanak a betlehemi istállóba, ahol egy Gyermek született az isteni ígéret beteljesedéseként.

„NEM LESZ MINDIG SÖTÉT OTT, AHOL SZORONGÁS VAN, MERT A NÉP, AMELY SÖTÉTSÉGBEN JÁR, LÁT NAGY VILÁGOSSÁGOT, S AKIK LAKOZNAK A HALÁL ÁRNYÉKÁNAK VÖLGYÉBEN, FÉNY RAGYOG FEL FELETTÜK”. Megkapó biztatás van ezekben az igékben. Az éjszakát jól ismerjük. Bármilyen sötét árnyak is rémítenek az éjszakában elviselhetővé lesz, mert tudjuk, hogy minden múló perccel közeledik a reggel. Az Ószövetség embere hasonlított a sötétben virrasztó emberhez. A lelki sötétség olyan nagy volt, hogy az Úr Jézus földre jövetele előtt 400 esztendővel már a prófétai szó sem hangzott Izraelben. Nem volt Istennek üzenete az Ő népéhez. De bármilyen nagy nyomorúság is volt ez, Ézsaiás prófétának a szava táplálta a reménységet Izráel fiainak a szívében.

Majdnem két évezrede itt van már a Világosság a földön s a fénye túl ragyogott Izráel határain, mert más népek is jöttek Világosságához és királyok a feltámadt fényességhez. Ereje és hatalma olyan nagy ennek a Világosságnak, hogy bevilágít nemcsak a bűn sötétségébe, nemcsak a szív legbelső rejtekébe, — hanem a Halál éjszakájába is. Az Úr Jézus földre jöveteléig nem tudott a Halál éjszakájába egyetlen vallásnak a fénye sem bevilágítani. Tapogatóztak csupán. Az Úr Jézus fényt derített ebben a sötétségben. **„Nagy örömet szerzel nekik és örvendeznek az aratók örömével.”**

Ha kis gyermek születik a családban, mindenki örül az új életnek. Pedig a családi kör számára jelent örömet a gyermek születése. Ézsaiás próféta olyan gyermek születéséről jövendölt, aki nem egy család számára született, hanem az egész világ számára. Hogy miért éppen az aratók örméről beszél, annak a magyarázata abban van, hogy az aratók öröme kettős öröm. Egyrészt reménységben megérlelődött öröm, másrészt hálaadásban gazdag öröm. Amíg meg nem érik a gabona az aratásra, addig reménységben érlelődik az arató öröme. Amikor pedig betakarította a gabonát, a hálaadás teszi nagyon gazdaggá örömét.

Bizonyságot teszünk arról, hogy az Úr Jézusban való öröm nagyobb ennél az örömnél is, mert az Ő születésével örök időkre szóló öröm jelent meg, amely hálával tölti be a hivő emberek szívét.

„A VITÉZEK HARCI SARUJA ÉS A VÉRBE FERTŐZTETETT ÖLTÖZET MEGÉG ÉS TŰZNEK ELEDELE LÉSZEN”.

A nagy örömön túl békességet is jelent Jézus földre jövetele. Nem lesznek olyan emberek, akik lábaikra húzzák a harci sarut és másik ember vérével fertőztetik meg a ruhájukat. Van tapasztalatunk arról, hogy milyen rettenetes dolog a háború. Nagyon sok könny és szenvedés fakad a nyomán. Az értelmes emberek soha nem akarják a háborút, hanem vágyakoznak a békére. A békesség ügyében a Békesség Fejedelme a végső megoldás.

GYERMEK SZÜLETIK NÉKÜNK”

Megszületik tehát mint egy kis gyermek az ígéretek szerint. Csodálatos, hogy mindezek így történtek meg. Hasonlóvá tette hozzánk mindenekben, hogy ezzel is megmutassa, hogy mennyire szereti az embert és milyen áldozatra kész érettünk. Hasonlóvá tette hozzánk mindenekben azért is, hogy ne tudjunk a mi emberi gyarlóságunkkal mentegetőzni. Ha nem a mi emberi testünkben és hozzánk hasonlóan jött volna az Úr Jézus be a mi világunkba, akkor nagyon sokan hivatkoznának arra gyarlóságaik láttán és a kísértésekben való eleséseiknél, hogy könnyű volt Jézus Krisztusnak, mert Ő nem a mi emberi testünkben járt ezen a földön, — könnyű volt neki a kísértésekben helyt állni, — de próbálta volna meg a mi emberi testünkben. Meg is próbálta és járhatóvá tette számunkra a győzelmes élet útját.

„AZ URALOM AZ Ő VÁLLÁN LÉSZEN”.

Maga Isten tette az uralmat az Úr Jézus vállára. Az alatt a 3 év alatt, amíg végezte a megváltói munkáját, minden működésén tapasztalni lehetett, hogy emberek által eddig nem ismert uralom van a vállán. Alig kezdte meg a tanítói munkáját, már azt állapította meg hallgatóinak tömege, hogy úgy tanít, mint akinek hatalma van és nem úgy mint az írástudók. Megtapasztalták azt is, hogy uralma van a tisztátalan lelkek felett is, uralma van a betegségek felett is, — uralma van a természet erői felett is, Parancsolt az ördögöknek, a bélpoklosságnak, parancsolt a szélnek és viharnak és — minden engedelmeskedett neki. Hatalma azonban ennél is csodálatosabb, mert uralma van a halál felett is. Ezt az uralmat senki nem nyerheti el és nem örökölheti. Királyi koronát lehet örökölni, földi országok feletti uralmat lehet örökölni, de ilyen hatalmat senki nem örökölhet, csak az, akinek az uralmat a mennyei Atya helyezte a vállára.

„A SEREGEK URÁNAK BUZGÓ SZERELME MŰVELI EZT”

Ezzel fejeződik be a csodálatos prófécia. Vagyis; — Isten cselekszik érettünk az Ő kegyelméből és szeretetéből. Az egyszülött Fiúnak a földre jövetelét ünnepeljük. Nem a kicsiny gyermekét, hanem a Csodálatosét, az Erős Istenét, az Örökkévalóság Atyjáét és a Békesség Fejedelméét. Élő tanúi vagyunk annak, hogy az a Világosság, amely az Úr Jézus Krisztusban megjelent, nagy Világossággá lett ezen a földön. Ismerjük a nagy örömet is, amit az angyalok hirdettek a betlehemi mezőkön s ez teszi értelmessé és boldoggá az ünneplésünket. Magasztaljuk a mi Urunkat azért, hogy a próféciák beteljesedtek és örvendezzünk a reménységnek és a hálaadásnak az örömével.

Dr. Szákács Imre

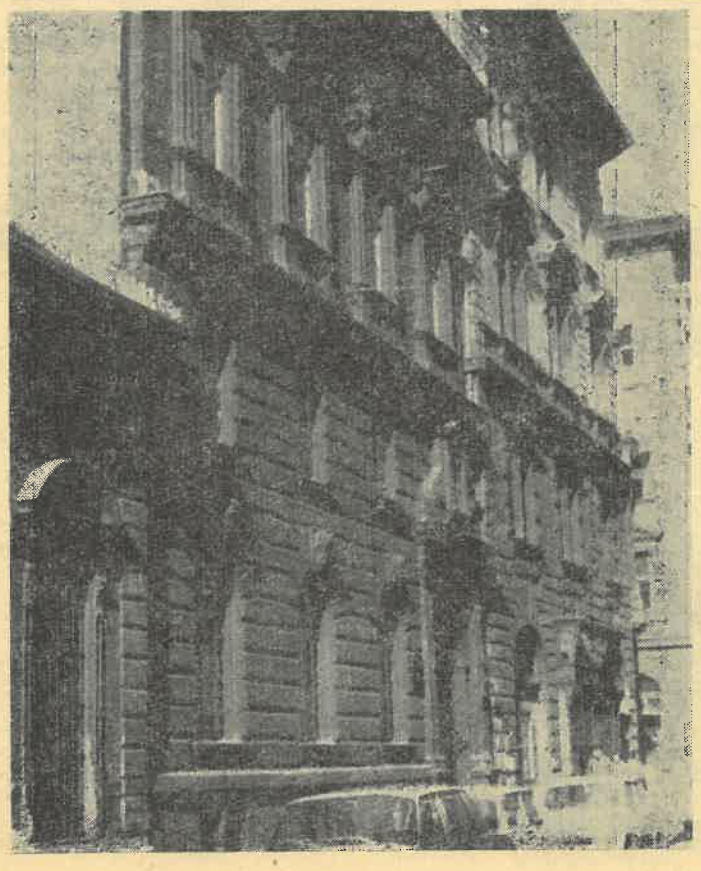

A Magyarországi Baptista Egyház központi háza. Ebben az épületben található az Egyházelnökség irodája, a Szabadegyházak Tanácsa, a Békehírnök szerkesztősége, a Könyvterjesztés.

„Hűséged szilárd...”

„Uram, kegyelmes tetteidről éneklek örökké nemzedékről nemzedékre, hirdetem hűségedet, mert azt mondom: Örökké tart kegyelmed, hűséged szilárd, akár az ég” (Zsolt 89:1).

Az idézett zsoltárversből áradó nemes lelkülettel kell emlékeznünk Isten kegyelmes tetteiről. A magyarországi baptista misszió történetében jelentős dátum 1948. június 26-a. Ez a hétfői nap volt Központi Székházunkban az első munkanap. Csaknem három évtizedes tervezgetés, reménykedés, tárgyalás, a közösség vezetőinek imádkozása előzte meg Budapest hatodik kerületében az Aradi utca 48. szám alatti épület megvételét és Központi Székházzá alakítását.

A tervezgetéstől a megvalósuláshoz 1948. január 12-én nyílt meg az út. E napon, a budapesti és környéki gyülekezetek elöljáróinak havi értekezletén „az Úrnak Lelke csodálatosan megragadta a megjelentek lelkét és többek felszólalása után önkéntes megajánlásokból azonnal összejött tizennégyezer forint. Legnagyobb részt egyszerű munkásemberek adománya... Ez az összeg azonban alig egy tizede volt a szükséges összegnek... Hittel hittük, hogy más nagylelkű ígéret is megvalósul. Hitünkben nem csalódtunk, mert az Amerikai Déli Baptista Szövetség segítségével megvehettük a házat, mely országos célokat van hivatva szolgálni.”

Mindennek harminc esztendeje. Érdemes azonban felidéznünk valamit a már említett, több mint két és fél évtizedes tervezgetésből is.

Ötvennégy évvel ezelőtt a következőket írta *Kristóf Domonkos* testvér. „A magyarországi baptista gyülekezetek szövetségének legutóbbi konferenciája olyan határozatot hozott, amely megvalósítása esetén a hazai baptista misszió legnagyobb alkotása lesz. — Ötven esztendeje annak, hogy hazánkban a rendszeres, szervező munka, — amely azóta sem szakadt meg — elindult, bár sohasem szabad megfeledkeznünk a negyvenes (1840) és hatvanas (1860) évek mozgalmairól sem. Az ötvenedik esztendőben tehát együtt voltak az ország baptista gyülekezeteinek küldöttei és jubileumot ültek. Megemlékeztünk a kezdőkről az úttörőkről és a munka folytatóiról s a jövőbe is vetettük tekintetünket... a lelkiek mellett gondolatunkba jött egy baptista ház alapítása. Felállott Udvarnoki András testvér s azt mondta, hogy az ötven esztendő megünneplésére hozzunk áldozatot egy baptista székház építésére...”

Testvéreink 1924-ben hatalmas tervet szerettek volna megvalósítani. Néhány adat az elgondolásból: A Rákóczi út 66. szám alatti telekre tervezték a legalább öt emeletes épületet. „Építenünk kell egy nagy misszió termet, ahová szükség esetén több ezer főnyi közönség is be-

(Folytatás a 230. oldalon)

„Hűséged szilárd...”

(Folytatás a 229. oldalról)

férjen. Nyomdánkat és különösen könyvkereskedésünket és lapkiadásunkat... más intézményekkel együtt elhelyezni igen fontos. A leányotthon építése égetően sürgős... Székházunkban nagy nevelő intézetet (internátus) kellene nyitni közép- és főiskolákba járó ifjak részére... Nincsenek megfelelő hivatalos vagy irodai helyiségeink, ahol a bizottságok ügyeiket lebonyolítsák. Nincs állandó helyisége a szemináriumnak... — Hogy a székház iránti lelkesedés nem szalmaláng, bizonyítják a konferencián beérkezett ajánlatok.” Összesen több mint harmincöt millió koronát és Egyszáztizenegy dollárt ajánlottak fel. A terv megvalósításához azonban nem lett volna elég huszonkét milliárd korona sem.

Huszonnégy évvel később, 1948-ban a jelenlegi székház megnyitásakor így emlékezett Somogyi Imre szövetségi elnök a régi tervre: „Akkor a Rákóczi út 66. számú házhelyen akartunk székházat építeni. A telek amerikai testvéreink tulajdona volt. Építési gyűjtésünk országszerte megindult, de sajnos az építkezés elmaradt... A terv szép, de még mai értelemben is nagyszabású volt. Ötemeletes házat akartunk építeni, ebben összpontosítani a mai központi szervezeten kívül a szemináriumot, internátust, tanoncotthont, leányotthont stb.”

Három évtizede a Magyarországi Baptista Egyház Központi Székháza a Budapest, Aradi u. 48. szám alatti két emeletes ház. Harminc év nagy idő az ember életében. A Székház épületét is kikezdték az évtizedek. A közelmúltban rendbe kellett hozni a tetőzetet, mert beszakadással fenyegetett. Szükséges volna külső tatarozás is. A környező elavult házakhoz viszonyítva azonban még így is jó állapotban van.

A földszinten található az egyházelnöki szoba, az alelnökök és a titkárság irodája.

Az első emeleten két lakás van. A néhány évvel ezelőtt fölszabadult háromszoba összkomfortos lakás felől úgy határozott az Egyháztanács, hogy legyen mindenkor az elnökség valamelyik tagjának lakása. Jelenleg Laczkovszki János egyházelnök lakik itt. A kapubejárat fölötti másik lakás Huszti Zsigmondné testvérék hivatalsegédi otthona.

1951-től 1961-ig a Teológiai Szeminárium is ebben az épületben működött a második emeleten. Volt olyan év, amikor tizennyolcan laktak és tanultak itt, nagy zsúfoltságban. (Tanterem, ebédlő, hálószoba, konyha volt a mostani egészen más rendeltetésű helyiségekben.) Jelenleg itt található a Baptista Egyház Tanácsterme, a Szabadegyházak Tanácsának elnökségi irodája, titkársága, a Békehírnök szerkesztősége és a Baptista Levéltár.

Az udvari épületben kapott helyet a könyvterjesztés, a pénzügyi és számviteli részleg, a Békehírnök kiadóhivatala. A garázs fölött van a könyvraktár.

Jelenleg 21 személy dolgozik a Központi Székház épületében. Ebből hárman a Szabadegyházak Tanácsának kötelékében. A Központi Székházban működő intézmények és hivatalok munkájáról és munkásairól a későbbiekben adunk folyamatos ismertetést.

Isten iránti hálával emlékezünk az eltelt harminc évre. Elmondhatjuk: az Úr kegyelme tartott és hordozott mindeddig. Ha mi hitetlenkedtünk, az Isten „hűsége szilárd”, nem változik, mert kegyelme örökkévaló. *Források:* Békehírnök 1924. 12. száma; Lelki Élet 1948. szeptember 1-i száma.) **Dobner Béla**

Bemerítés Hajdúböszörményben

Október 22-én bemerítési ünnepélyünk volt, amikor nyolcan pecsételték meg hitüket alámerítkezésükkel. *Nagy Nándor* tiszagyulaházi lelkipásztor Máté evangéliuma 3. része alapján tartott bevezető beszédet, s felhangzott az énekkar gyönyörű éneke: „Kik ezek itt fehérben...” Krisztus követésének útján első lépés az engedelmesség: — mondotta Nagy testvér „Aki hisz és bemerítkezik, az üdvözül..:” Az elindulás soha sem késő... Aki nem indul el, soha nem érkezik meg. A megkezdett úton tovább kell menni, hogy elnyerhessük a Lélek ajándékát.

Ezután *Imre Albert* lelkipásztor ellátta a bemerítendőket tanácsokkal, hogyan kell járni az új életben. A bemerítést Imre Albert végezte, amit az új tagokért való imádkozás követett. Az új tagok bizonyságtétele és az énekkar szolgálata után, a „Minden, minden nékem Jézus” kezdetű énekkel zártuk örömünnepélyünket.

Az Úr tartsa meg hűségben az új tagokat mindvégig, hogy elnyerhessék az élet koronáját! **V. S.**

Az ördög mesterkedései és az ember

Efézus 6:11

A „halottlátóról” szólva említettem, hogy általában kétféle veszedelem fenyegeti a keresztyéneket a parapszichológiai jelenségek vonatkozásában — s mindkettő egyformán veszélyes: Egyrészt az elzárkózás minden misztikus dologtól, beleértve a keresztyén műsztérionokat, titkokat is, másrészt minden magyarázhatatlan, titkos jelenségnek automatikusan isteni eredet tulajdonítása. Természetesen az egyik legfontosabb s egyben legnehezebb feladat a „lelkek megítélése” — nem véletlen, hogy külön kegyelmi (kharizmatikus) ajándéknak számít —, a különbségtétel jó és rossz szellemi hatás, pozitív és negatív okozatú misztikus jelenség között. Ez azért nagyon fontos, mert végzetes következményekkel járhat, ha Isten hangjára (esetleg misztikus úton érkező üzenetére) nincs fülünk. elzárkózunk előle, arról nem is szólva, hogy ha épp a misztikus elemek miatt ördögi eredetűnek nyilvánítjuk. Sámuel nem ismerte az Úr hangját. Meg kellett ismernie, és hallgatnia kellett rá. Épp úgy az is végzetes, ha vallásos köntösbe öltözött sátáni eredetű, alapvetően negatív „üzeneteket” az „öltözék” miatt isteni hitelűeknek ismerünk el. Feltétlenül szükséges tehát legalább a legfontosabb jelenségek ismerete és ismertetése annak érdekében, hogy mindent elfogadjunk, amit az Úr üzen, ugyanakkor győzelmesen megálljunk „az ördög minden mesterkedésével szemben, hisz nem test és vér ellen van harcunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak” (Ef 6:11—12).

Igaz prófétaság és hamis prófétálás, a jövendő ismerete (Isten segítségével) és jóslás (különféle módokon), a Szentlélek által való birtokba vétel vagy ördöngösség, nyelvekenszólás — mint kharizma — és nyelvekenszólás — mint automatizmus, vagy mint negatív szellemi hatás eredménye —, csoda, amit Isten művel, vagy az Ő szolgái, és varázslás, démoni erők igénybevételével, illúziók, hallucinációk, víziók pozitív vagy negatív szellemi háttérrel — ilyen és hasonló „ellenpárok” mutatják, hogy magából a jelenségből, felszínes vizsgálódással nem állapítható meg a forrás. Természetes, hogy a keresztyénség a nem keresztyén misztikus jelenségeket okkultnak, titkosnak, sőt tilosnak minősíti. Az is természetes, hogy mondjuk egy sátáni befolyásoltságban élő médium a keresztyén értékeket fogja „leminősíteni”, sőt az is, hogy egy materialista mind a vallásos, mind az okkult jelenségeket tagadni próbálja. Vegyük pl. a babonát. Ha valaki titkos, isteni hatalmat tulajdonít bizonyos tárgyaknak, cselekedeteknek, olyan hatalmat, amivel ezek szerintünk nem rendelkeznek, babonásnak fogjuk mondani az illetőt. A babona a primitív vallásokat éppúgy kíséri, mint a keresztyénséget. De a vallástalanság sem biztosíték a babona ellen. Az embereknek van misztikus igényük, s ha a vallástalanságban elesnek a vallásos misztika — szerintünk semmiképp sem káros gyümölcseitől, amolyan „tudat alatti” valláspótlékként fordulnak az okkultizmushoz. A fenti okfejtés nyomán jutottak sokan arra a megállapításra, hogy a babona leghatásosabb ellenszere az egyéni meggyőződésen alapuló tudatos hitélet, a megtérés nyomán jelentkező bizonyosság, s az élet kenyere: a Biblia. Mindezek mögött természetesen maga a megváltó Krisztus áll, aki legyőzte a halált, bement a holtak birodalmába és visszajött onnan, legyőzte a személyes gonoszt: Sátánt. Ő, akinek nevére egyszer minden térd meghajol. Jusztinusz mondja: „A kereszt jelére erőt veszt minden varázslat, a bűbájosok hatalma elenyészik, a bálványok hívek nélkül maradnak”.

A következőkben tekintsük át vázlatosan, hogy mi teszi alkalmassá az embert arra, hogy kapcsolatot tartson fenn, vagy egyszerűen érintkezésbe lépjen a szellemvilággal. Azokkal most nem vitatkozom, akik a szellemvilág létét megkérdőjelezik, csak megjegyzem, hogy Isten és a szellemvilág nemléte épp úgy hitkérdés, mint léte, s mint ahogy a hitetleneknek nem tudjuk — számukra elfogadhatóan — bizonyítani, hogy van Isten, a tudomány sem képes kizárni Isten és a szellemvilág létének lehetőségét. Ha nem lehet kizárni, és egy sor jelenség mellette is szól, talán nem értelmetlen a mi hitünk sem, hogy tudniillik számolunk az anyagvilág mögött szellemi lényekkel, szellemi erőkkel. A bennünket befolyásoló szellemi jelenségek sorravétele előtt tehát forduljunk magunk felé. Mi is tulajdonképpen az ember? Mi teszi alkalmassá arra, hogy szellemi hatásokat is befogadjon?

Isten magáról azt mondja, hogy *van*. Ez az egyik jellemzője. Örök létező az esetlegesen és ideig-óráig létezőkkel szemben. Isten, Isten. Ha ugyanilyen rövidek akarunk lenni, az emberrel kapcsolatban ezt mondhatjuk: az ember, ember. Ennyit és nem többet. Persze, mint ahogy Istenről is elmondható, hogy Atya, Fiú, és Szentlélek, hogy Teremtő, Megváltó, és Megszentelő, velünk lakozó, az emberről is tovább elmélkedhetünk, csak az a fontos, hogy az alaptételtől ne szakadjunk el: az ember, ember. Hogy van testünk (látható, tapintható, fájhat; stb.), az biztos. Ezen senki nem vitatkozik. Vannak ún. lelki jelenségek, amelyek arra utalnak, hogy lelkünk is van. Hogy mi ez a lélek, ezen már nagyon sokat lehet vitázni. Azon pedig, hogy van-e szellemünk, és ha van, mi a funkciója, még többet. Vitaismertetés helyett forduljunk a Bibliához! Anélkül is, hogy eredeti kifejezéseket említenék, világos: Az embert Isten a *földből* formálta. Ez a „forma”, ez az anyag a test. Még nem ember, csak anyag. Mitől lesz élővé? Isten rálehel. Magából ad valamit. Isten *áradó Szelleme* az anyagot élővé teszi. Ami létrejött: „élő lélek”, az ember. A Biblia az ember vonatkozásában beszél testről, szellemről (Isten emberben maradó leheletéről, amit ha visszavesz, újból porrá leszünk), és lélekről. Hangsúlyozni szeretném, hogy az ember létrejöttének két alapvető „forrása” van, az anyagvilág és a szellemvilág. Az anyag találkozik Isten Szellemével. A keletkező lélek, ez a teljesen új valami nem fogható fel úgy, mint ami az anyag és a szellem találkozásának *eredménye, terméke* (Istennek is van Lelke, pedig vele kapcsolatban „anyagi részről” nem beszél az Írás), hanem csak úgy, mint Isten új teremtése, amely az anyag és a szellem találkozása*kor* keletkezett: „így lett az ember élő lélekké”.

Én, én vagyok, megismételhetetlenül, egyedi lény. Az Isten alkotása. Testemmel az anyagvilágba „gyökerezem”, szellememmel a szellemvilág felé kapaszkodom, és így vagyok én, az ember.

Kétfelől érhetnek hatások. Az anyagvilágból és a szellemvilágból. Pozitívak vagy negatívak. Testemnek jó, ha pl. langyos fürdőt veszek, rossz, ha pl. tűvel megszúrnak. Szellemi „kapumon” jó, ha Isten világából irányítást, tanácsot, erőt, bátorítást — esetenként feddést, útbaigazítást kapok. Rossz, ha sátáni befolyás alá kerülök, és negatív szellemi hatások érnek. Szellemem — ha tetszik — nem több, mint egy kapu, és én — a nagybetűs ÉN — döntök arról, hogy milyen befolyást engedek érvényesülni.

Az ember persze a bűn közbejötte miatt szellemi kapuját a gonosz felé tárta ki. Azért volt szükség Jézus áldozatára, hogy újabb döntési lehetőséget kapjunk: merre nyitunk? Jézus tette lehetővé, hogy újra nyithassunk Isten felé. De nyithatunk továbbra is a gonosz irányába.

Ettől a tudatos „nyitástól” függ a sorsom. Ha szellemem nyitott az Úr felé, Ő tart velem kapcsolatot, Ő vezet. Ha nem nyitott felé, előbb-utóbb új befolyás érvényesül, és ez pontosan az ellenkező eredménnyel jár: Vezetni kezd valaki, először nem ismerem, befolyásol valaki, először küzdök ellene, de hamarosan kiderül, ő az erősebb: Sátán. Csak a Krisztus különös kegyelme folytán van lehetőség a szabadulásra, a megtérésre, a megtisztulásra.

„Ha akarod, megtisztíthatsz engem” — mondta egy gyógyíthatatlan beteg. Jézus akarja. Tárj kaput felé, és engedd be Őt, a Fényt, a sötétség erői helyett életedbe!

ifj. Almási Mihály

Legnagyobb nyereségünk **Lukács 2:25—32**

Az ige szerint Simeon megnyerő öreg. Tanulhatnának tőle idős testvéreink is. Az idősekre hozzátartozóik sokszor jogosan panaszkodnak: összeférhetetlenek, irigyek, anyagiasak, indulatosak, hangosak. Nagy baj, ha igazak ezek a vádak, mert ezekkel a rossz tulajdonságokkal sokéves hitélet szép munkáját is le lehet rontani.

Simeonról nagyon szép vonásokat jegyez fel az ige. Kincset érnek ezek még ótestamentumi mérlegen is. Akit a Szentlélek igaz és istenfélő embernek mond, azt bármikor elfogadhatnánk gyülekezeti tagnak. Akiben Szentlélek van, akinek a Szentlélek kijelentést ad, az valóságos próféta. Simeont is annak tarthatjuk.

Simeon az Úr házában találkozott az Üdvözítővel

Nem csodálkozom rajta. Az Úr Jézust Isten házában könnyen meg lehetett találni, mert oda gyermekségétől fogva mindig vonzódott. Pedig az néha valóságos latrok barlangja volt. Ő azonban az Atya házának, az imádság házának, az ige házának tartotta.

Az Úr háza ma is alkalmas lehet a Megváltóval való találkozásra. Természetesen csak az a hajlék, melynek népe biztosítja az Úr megjelenésének feltételeit.

Ezt legjobban a felház gyülekezeténél látom Jeruzsálemben. Összegyűltek a felházban és eleve kizártak mindent, ami nem illett oda. Összegyűltek, mert Jézusra volt szükségük és Jézust még a Jézusról hallott jó hírek sem helyettesíthetik. Összegyűltek és Jézusra gondoltak. Róla beszélgettek. Nemsokára fel is hangzott a Mester köszönése: „Békesség néktek!”

Némelyek azt állítják, hogy vannak imaházaink, melyek nem alkalmasak az Úrral való találkozásra és elmélyedésre. Főleg a zaj miatt. Ezt leginkább a kisgyerekekkel foglalkozó testvérek okozzák. Aztán az „ámen” utáni zaj miatt. Lármás közösségben nem lehet meghallani az Úr halk és szelid szavát. Gyülekezeteinket nemcsak otthonossá, családiassá kell tenni, hanem áhitatossá, a szeretet által meleg közösséggé, hogy találkozhassunk az Úrral.

Simeon boldog volt az Úr Jézussal való találkozában

Ez a boldogság beillett az Úr házába is. Méltó volt az Úr Jézushoz is. Amikor az ótestamentumi prófétákat megragadta a Lélek, ez néha különös formában jelentkezett. De soha nem az Úr házában. Ott az oltár, a bárány vére, a Szentek szentje ünnepélyes csendet parancsolt.

Az Úr örömét nemcsak szép templomban, nagy gyülekezetben lehet megtalálni. Nemcsak ott, ahol népes ifjúság, ének- és zenekar van, hanem ott, ahol az Úr jelen van. Ott, ahol alázatos hívők vannak együtt.

Az Úrban való öröm készít fel legjobban az élet utolsó útjára: a halálra. Hosszú úton rendszerint minden lábbeli elkopik. Minden vándorbot eltörik. Minden pogácsa elfogy. Minden tömlő kiürül. Minden útitárs elmarad. De az Úr Jézus elkísér az utolsó állomásig. Sőt, átsegít a túlsó partra.

Nem annak volt jó karácsonya, aki sok ajándékot kapott, aki sokat evett-ivott, aki sokat pihent. Annak volt jó karácsonya, aki elmondhatta Simeonnal: Látták az én szemeim az Üdvözítőt.

Békefi Pál

Légy oltalmunk utunkon!

Isten nevével kezdődik ez a zsoltár, azután mi következünk, szárnyai oltalmában rejtőzködő emberek. Sokan közülünk — tudva, kinek hittek — már átköltöztek az Isten örökkévaló sátorába. Szívünkből előtörő vallástételüket szívünk felfogja, magunknak és másoknak is tovább kiáltjuk: Isten a mi oltalmunk!

E földön testünk és lelkünk állandó veszélyben forog. Gyakran eshetünk szorongatott helyzetbe: emberek ellenséges indulata, anyagilag nehéz helyzet, kilátástalan jövő, nehéz betegség és sok más, életünkbe be nem számított váratlan tényező miatt. Mások bízhatnak önmagukban vagy bálványistenekben, mindazonáltal mi a Golgotára és — feltámadása által Isten jobbjára felmagasztalt — eljövendő Urunkra nézünk, akinek neve Immánuel, azaz: „Velünk az Isten!”

Tárjuk fel előtte ügyünket! Isten nemcsak szorongatott helyzetbe jutott gyermekeinek bízó hittel Hozzá küldött imáját hallja meg, de megfelel a szorongatónak is. Sátán — elnyelni kész ellenségünk — nem velünk, hanem az övéit védelmező erős Istennel találja szemben magát. Atyai keze óvja lelkünket is a pusztulástól, meghátrálástól, a másokra tekintéstől, a lelki gőgtől, a magunkba zárkózástól, a lelki tespedtségtől, a halálfélelemtől, s megannyi más lelki életünkre leselkedő sötét veszedelemtől.

Urunk! Évezredek viharában megtartott, Sátántól sokat szorongatott Egyházad is Benned bízik. Bár néha szunnyadva, szinte hallani véli az éjfél közeledtével lépteid közeledését is, menynyei Vőlegény. Légy igen bizonyos segítségünk kísértéseinkben, hogy saját erősségünkből ki ne essünk!

Révész Benjámin